

Ljusliga Kärleksvisor

för ungdom

och

Utmärkt wacker fjömanssång.

~~~~~
Till tryck bekostade

af

D. W. M—n.

—*—

A b o ,

Abo Boktryckeri Aktiefolag, 1880.

Preis 15 penni.

N:o 7.

Temperamentsblad.

Planeten gifwer till kända att denna ungdom har ett artigt lynne. Han är ut-
hårdig i allt hwad han företager sig och är
häftig. Han älskar sång och musik. Han
håller sina kläder rena. Han är treflig och
glad och är derigenom afhållen af medmenni-
skorna. Du får många wänner men endast
en af dem älskar dig af hjertat. Tag dig
derföre i akt, att du icke låter insnärja dig
af dina gynnares många granna löften. Du
ungås gern med ungdom och finner genom
dem din lycka och ditt anseende. Utta dig
för kroppsansträngningar, hastig hetta och för-
kyllning. Ditt glädtiga hjerta förstaffar dig
mycken glädje, men afwen mycken bedröfwelse.
Yppa icke din hemlighet för någon, emedan
det kan blifwa din ofärd. Ditt trefliga lynne
förwärfwar dig många wänner. Falska men-
niskor försöka att genom sin swefullhet be-
draga dig, derföre war på din wakt!

Swar:

En förskjuten älskare försöker alltid att
motstå din lycka. Du får afwen många till-
bedjare. Andteligen blir du gift med en,
hwilken du älskar i dina bästa år. Du blir
en god familjefader och gifwer goda råd och
kringsprider bildning. Du gör din hälfst lyck-
lig genom din dygd och ditt ömma hjerta.
Wit aldrig från dygdens wäg, så är du all-
tid lycklig genom rikedom och ära.

Första.

Sjunges som: "Albert och Maria".

1 v.

Hör du min aldra ömmaste
Kom nu blott till mig;
Min wän, du är den skönaste,
Mitt hjerta saknar dig.
Såsom solen strålar
I des blänkande purpursten,
Mitt hjerta föremålar
Dig som en fruktbar gren.

2 v.

Liksom forfar brusa
Och strömmar starkaste,
Mitt hjerta will beprisa
Att alltid dig få se.
Jag uti mina ungdomstider
Bör söka mig en wän;
Ty ensam ju förblifwer
Tiden så ledsam än.

3 v.

Min wän jag estersökte
Bland främmande menniskom
Och i fjerran länder aflägsne
Jag varit resandom.
Såsom wägorna i hafwet
Af vinden ju bortdrifs,
Afwen så menskliga lifwet
På lika sätt förtrifs.

4 v.

Jag varit alltid gläder
 Medan jag än war ung,
 Som vårens blommor sköna
 Och hägget i en lund.
 Icke will jag förja
 Och tiden begråta;
 Ty att öfwerflödig förja
 Gör dagarna långa.

Andra.

Sjunges som: En morgon skön har randats å halfön Valsån.

1 v.

Från hafvet jag kommit till stranden
 Att helsa uppå dig,
 Då med den glada handen
 Du emottog ju mig.

2 v.

Äk mig som barn af mamma
 Om icke jag födder war,
 Ej något af kärlekens sjuka
 Jag ej wetat af.

3 v.

O du min vän den hulde
 Vi hade ju så glada da'r,
 Men om vi skilda bleswe
 Wore det så bittra drag.

4 v.

Äk wännen min den bästa,
 Öfvergif du icke mig,
 Ty jag ej i mitt hjerta
 Kan nånsin glömma dig.

5 v.

Jag sitter i min ängslan
 Och bestådar stjernorne,
 Med långa stunders fängslan
 Efter dig suckande.

6 v.

Jag minnes ju den tiden
 Då wi sammanträffades,
 Och saknar än den orten,
 Der wi sällskapades.

7 v.

Minnes du ej förbundet,
 Som du mig beswor,
 Nu är det ju förglömmet
 Och jag öfvergifwen bor.

8 v.

Om uti modersfammen
 Jag hade dött som ung,
 Och icke uti wänstapen
 Med dig ingått i förbund.

Tredje.

Sjunges som: O jungfru skär, hvi så sorgsen du nu lyftar din ögon
upp mot den swarta skyn.

1 v.

Farwål! men så, du hulda får ej bafwa,
Fast jag måste bort från älskad hamn,
:: Att ut på hafwets mörka wågor swäfwa,
Då du har lugn i liten hyddas famn. ::

2 v.

Nu jag mägtar ej att qwäfwa
Den djupa smärta, som intar mitt bröst,
:: Mitt hjerta ständigt skall af oro bafwa
Wid saknaden af dig, min enda tröst. ::

3 v.

När wären ler härnäst och wågor gunga
Mig till den hamn, der all min sällhet war,
:: Jag kysser dig och då skall hjertat sjunga
Att jemnt, uti din lilla hydda qwar. ::

4 v.

Den ljufwa wären will jag nöjd förbida,
Fast du blir långt fjerran från mig skild;
:: Och hwad jag än af saknaden må lida,
Blir ljust när jag får återse din bild. ::

5 v.

När söderns sol på mina kinder glöder,
Jag under palmens kronor wänligt ler
:: Att negerbarnens dans; tro ej i söder,
Nej, i din hydda, då min tanke är. ::

6 v.

Glöm ej de dyra löften du mig swurit,
Då söderns nöjen will förtjusaf dig,
:: Att ej den kärlek jag till dig ren burit
Förbyter sig i törnen på min stig. ::

7 v.

O, darra icke så, ty hafwets bölja
Ej söndra kan vår kärleks warma tro,
:: Swarthän jag går, dig mina tankar följa,
De ständigt i din lilla hydda bo. ::

8 v.

Jag will ej darra, jag will endast sända
Till himmelen för dig min warma bön,
:: Att hwar helst som din resa än må lända,
En lycklig hemkomst blir din kärleks lön. ::

9 v.

Farwål, åt Gud jag nu mig öfwerlåter,
Hans milda hägn skall jemnt min stjerna bli,
:: Mitt hjerta säger att jag ser dig åter,
Om en kyss, förrän jag skiljs från dig. ::

10 v.

Adjö, farwål! fanske för sista gången
Jag dig till affked räcker nu min hand,
:: Adjö, farwål, du icke finner mången,
Som älskar dig så högt i lifwets land. ::

11 v.

Adjö, farväl I höga berg och dalar,
Der jag har trampat mina barndomssteg,
:: Adjö, farväl! I himlens höga salar
Om icke här, jag der skall träffa dig. ::

